

Lieta C-836/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 18. novembris

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Gera [Geras Administratīvā tiesa] (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 14. novembris

Prasītāja:

Toropet Ltd.

Atbildētājs:

Landkreis Greiz [Greicas rajons]

Pamatlietas priekšmets

Regula (EK) Nr. 1069/2009 – Veselības aizsardzības noteikumi attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam – 10. pants – Trešās kategorijas materiāls – Iedalījuma kategorijās nosacījumu vēlāks zudums – Bojājumi vai sadalīšanās – Tiesiskās sekas – 9. pants – Otrās kategorijas materiāls – Dzīvnieku izcelsmes produkti, kuri deklarēti kā nederīgi lietošanai pārtikā, jo tajos var būt svešķermeņi – Nerakstīts nosacījums, ka tas ir pārstrādājams, lietošanai dzīvnieku barībā paredzēts materiāls

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka sākotnējais iedalījums trešās kategorijas materiālā tiek anulēts, ja sadalīšanās un bojājumu dēļ materiāls nav derīgs cilvēku patēriņam?
- 2) Vai Regulas Nr. 1069/2009 10. panta f) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes produktu vai pārtikas, kurā ir dzīvnieku izcelsmes produkti, sākotnējais iedalījums trešās kategorijas materiālā ir anulējams, ja vēlāk notikušu sadalīšanās vai attiecīgi bojāšanās procesu rezultātā materiāls apdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību?
- 3) Vai Regulas Nr. 1069/2009 9. panta d) punkta noteikums ir jāinterpretē ierobežojoši tādējādi, ka materiāls, kas sajaukts ar tādiem svešķermeņiem kā zāģu skaidām, kā otrās kategorijas materiāls ir klasificējams tikai tad, ja tas ir pārstrādājams materiāls un ir paredzēts lietošanai dzīvnieku barībā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV 2009 L 300, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1385/2013 (2013. gada 17. decembris) (OV 2013 L 354, 86. lpp.), it īpaši 10. panta a) un f) punkts, kā arī 9. panta d) punkts, turklāt 8. panta a) punkta i) un v) apakšpunkts, 9. panta g) un h) punkts, 10. panta b), c), d), e), g), h) un p) punkts, 14. panta a), b) un d) punkts, 23. pants, 33. pants, 34. pants un 36. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

2004. gada 25. janvāra *Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz* [Likums par kārtību, kādā likvidējami dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti] (turpmāk tekstā – “*TierNebG*”) (*BGBI. I*, 82. lpp.), kas grozīts ar 2016. gada 4. augusta likumu (*BGBI. I*, 1966. lpp.), 1., 3. un 12. pants;

2005. gada 10. jūnija *Thüringer Ausführungsgesetz zum Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz* [Tīringenes Likums, ar kuru īsteno Likumu par kārtību, kādā likvidējami dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti] (turpmāk tekstā – “*ThürTierNebG*”) (*Thür GVBl.* 2005, 224. lpp.), 2. un 3. pants;

2005. gada 11. oktobra *Thüringer Verordnung über die Einzugsbereiche nach dem Tierische Nebenprodukte-Beseitigungsgesetz* [Tīringenes noteikumi par zonām atbilstoši Likumam par kārtību, kādā likvidējami dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti] (*Thür GVBl.* 2005, 355. lpp.), 1. pants;

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja pārstrādā dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus un attiecīgi tirgojas ar tiem. Tās klienti ir, tostarp, dzīvnieku barības ražotāji, dzīvnieku tauku reģenerētāji un biogāzes iekārtas.
- 2 Atbilstoši iesniedzējtiesas secinājumiem izskatāmajā lietā aplūkojamais materiāls bija satrudējis un sapelējis vai attiecīgi piesātināts ar svešķermeņiem (sienas vai griestu apmetuma gabaliem, zāģu skaidām). Atbildētājs – kompetentā vietējā pašvaldība – attiecīgās tvertnes pamanīja laikā, kad tā prasītājas komercelpās veica pārbaudi.
- 3 Atbildētājs materiālu iedalīja otrajā kategorijā. Ņemot vērā, ka prasītāja ir reģistrēta kā uzņēmums ražošanas starpoperācijām tikai attiecībā uz trešās kategorijas materiālu, atbildētājs izdeva rīkojumu likvidēt attiecīgo materiālu, ko atbildētājs dažādu iemeslu dēļ, tostarp, pagaidu uzglabāšanai paredzētas saldētavas neesamības dēļ, veica pats. Prasītājai tika noteikts atlīdzināt nodevas un izmaksas.
- 4 Pamatlietas priekšmets ir lēmums, ar kuru atbildētājs ir atstājis spēkā rīkojumu par attiecīgā materiāla likvidēšanu. Iesniedzējtiesai ir jālemj par to, vai šis administratīvais akts ir nelikumīgs un pārkāpj prasītājas tiesības. Iesniedzējtiesai ir īpaši jāizvērtē, vai atbildētājs attiecīgo materiālu kļūdaini ir iedalījis otrajā kategorijā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 5 Prasītāja uzskata, ka nedz sadalīšanās un bojāšanās, nedz svešķermeņu klātbūtne automātiski neizraisa iedalīšanu zemākā, proti, otrajā kategorijā.
- 6 No Regulas Nr. 1069/2009 14. panta d) punkta izrietot, ka materiāls, kas ir sadalījies vai sabojājies, saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 14. panta a) un b) punktu principā vēl varot tikt pārstrādāts. Šāda veida materiāls neesot obligāti “jālikvidē”. Regulas Nr. 1069/2009 10. panta f) punkts sava normatīvā mērķa dēļ attiecoties tikai uz nopietnu apdraudējumu, ko rada dzīvnieku sērgas. Ņemot vērā iepriekš minēto, risks, ko rada sabojāta gaļa ar pelējumu vai puvumu, esot neliels. Masveida inficēšanās esot izslēgta. Augstākais, cilvēki, kuri jau ir saslimuši, vai alerģijas slimnieki pelējuma dēļ, iespējams, saskartos ar veselības apdraudējumu.
- 7 Derīgums cilvēku patēriņam neesot svarīgs, jo trešās kategorijas materiāls neesot bijis paredzēts pārtikai. Regulas Nr. 1069/2009 10. panta h) punktā minēto trešās kategorijas materiālu patēriņš skaidri radot apdraudējumu veselībai. Un tomēr šie materiāli esot iedalīti trešajā kategorijā. Sistemātiski varot uzskatīt, ka ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumos (Regulas Nr. 1069/2009 10. panta p) punkts) atrodoties pelējums, bojātas preces un pūšanas baktērijas, tomēr tas neliedzot šo materiālu iedalīt trešajā kategorijā.

- 8 Tādēļ pat trešās kategorijas materiāla piesārņojums ar otrās kategorijas materiālu neesot radījis apdraudējumu cilvēkiem un dzīvniekiem. Kaimiņu ieinteresētība patīkamā gaisā neesot apdraudējuma pamatojums tiesību akta izpratnē, kas attaisnotu likvidēšanu.
- 9 Līdzīgi arī jebkāda svešķermeņu klātbūtne neesot iemesls iedalīt materiālu otrajā kategorijā, kamēr esot iespējama to vienkārša mehāniska nošķiršana. Atbrīvot materiālu no svešķermeņiem (desu iepakojumiem, dzīvnieku deguna riņķiem un krotālijām) tieši esot viens no prasītājas tipiskajiem uzdevumiem.
- 10 Atbildētājs uzskata, ka sākotnējā trešās kategorijas materiāla trūdēšana nozīmējot, ka tagad tas ir otrās kategorijas materiāls.
- 11 Regula Nr. 1069/2009 neattiecoties tikai uz riskiem, kas rada sērgai līdzīgu iespējamo apdraudējumu. Saskaņā ar tās 10. panta f) punktu materiāls vairs nevarot tikt iedalīts trešajā kategorijā jau tad, ja tiekot apdraudēta cilvēku un dzīvnieku veselība. Esot jānovērs iespēja, ka šāda veida materiāls nonāktu pārtikas un barības ķēdē. Tas esot lietderīgi sakarā ar bojāšanās un attiecīgi sadalīšanās izraisīto ievērojamo mikroorganismu vairošanos (bojāšanās izraisītāji, veselībai kaitīgi mikroorganismi, toksīni). Ja saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 10. panta p) punktu trešajā kategorijā ir iedalīti arī ēdināšanas uzņēmumu pārtikas atkritumi (kas nav no starptautiskajiem satiksmes līdzekļiem), tas neatbrīvo no attiecīgā materiāla novērtēšanas, pamatojoties uz Regulas Nr. 1069/2009 10. panta f) punktu. Esot jāņem vērā faktiskās izmaiņas un attiecīgais apdraudējums atbilstoši paredzētajai izmantošanai. To apliecinot arī fakts, ka likumdevējs tiesisko regulējumu esot formulējis vienkāršās tagadnes formā.
- 12 Jautājumā par svešķermeņiem atbildētājs arī uzskata, ka svešķermeņu klātbūtne, kurus vienkārši mehāniski var atdalīt no pārējā materiāla, neesot iemesls materiāla iedalīšanai otrajā kategorijā. Citādi tas tomēr esot tad, ja materiāls, kā izskatāmajā lietā, viscaur esot piesārņots ar dažāda lieluma apmetuma un mūrēšanas darbu atliekām vai attiecīgi ar acīmredzami sasmalcinātām sīkām koka atliekām un plastmasas sastāvdaļām.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

Par pirmo un otro jautājumu

- 13 Izskatāmajā lietā rodas jautājums, vai materiālu, kas sākotnēji bija derīgs cilvēku patēriņam (Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a) punkts) vai attiecīgi neapdraudēja veselību (Regulas Nr. 1069/2009 10. panta f) punkts), trūdēšanas un attiecīgi pelējuma dēļ vairs nevar iedalīt trešajā kategorijā, bet gan tas ir jāiedala zemākā kategorijā. Ja attiecīgais materiāls nav trešās kategorijas materiāls un tas nav arī pirmās kategorijas materiāls, dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti ir iedalāmi otrajā kategorijā (Regulas Nr. 1069/2009 9. panta h) punkts).

- 14 Izskatāmajā lietā aplūkojamais materiāls galvenokārt bija materiāls atbilstoši Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a) vai f) punktam.
- 15 Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a) punkta noteikums paredz, ka nokautu dzīvnieku ķermeņi vai to daļas der cilvēku patēriņam, bet tos neparedz lietot cilvēku patēriņā komerciālu apsvērumu dēļ. Derīguma cilvēku patēriņam jēdziens nav skaidri saistīts ar apdraudējuma jēdzienu, bet gan derīgums cilvēku patēriņam tiek noteikts, veicot pēckaušanas ekspertīzi. Ja materiāls ir derīgs cilvēku patēriņam, tādā gadījumā nav šaubu, ka attiecīgais materiāls nerada cilvēku un dzīvnieku veselības apdraudējumu. Turpretim, ja materiāls ticis novērtēts kā nederīgs cilvēku patēriņam, lai to varētu klasificēt kā trešās kategorijas materiālu, tam – kā liecina Regulas Nr. 1069/2009 10. panta b) punkts – nedrīkst piemist tādu slimību simptomi, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem.
- 16 Šāds materiāls saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 10. panta f) punktu ir dzīvnieku izcelsmes produkti vai pārtika, kurā ir dzīvnieku izcelsmes produkti, kurus vairs neparedz šādai lietošanai cilvēku patēriņā komerciālu apsvērumu dēļ vai saistībā ar ražošanas problēmām vai iesaiņojuma defektiem, vai citiem defektiem, kas neapdraud cilvēku vai dzīvnieku veselību.
- 17 Trešās kategorijas materiāla sadalīšanās, bojāšanās un pelēšanas rezultātā rodas toksīni, kas principā nozīmē, ka materiāls kļūst nederīgs cilvēku patēriņam un apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību. Jautājums ir par to, vai šīs izmaiņas ir iemesls attiecīgā materiāla iedalījumam citā, no iepriekšējās atšķirīgā kategorijā.
- 18 Nedz Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a) punkta, nedz 10. panta f) punkta noteikuma formulējums neaprobežojas tikai ar lipīgām infekcijas slimībām vai attiecīgi sērgai līdzīgu iespējamu apdraudējumu. Šāds ierobežojums neizriet arī no Regulas Nr. 1069/2009 apsvērumiem. Kā izriet no pirmā apsvēruma, attiecīgās regulas pieņemšanas iemesls gan bija mutes un nagu sērgas uzliesmojums un transmisīvo sūkļveida encefalopātiju, piemēram, govju sūkļveida encefalopātijas (GSE), izplatīšanās. Tomēr vienlaicīgi likumdevējs uzmanību bija pievērsis arī dioksīna klātbūtnē barības produktos un tādējādi ķīmiskiem savienojumiem, kas sevī slēpj risku cilvēku un dzīvnieku veselībai. Regulas galvenais mērķis ir mazināt risku cilvēku un dzīvnieku veselībai un aizsargāt pārtikas un barības ķēdes drošumu (skat. Regulas Nr. 1069/2009 1. pantu, kā arī 11. apsvērumu). Tādējādi bīstamība neattiecas tikai un vienīgi uz cilvēku veselību. Vienlaicīgi likumdevējs ar Regulas Nr. 1069/2009 14. panta d) punktā ietverto noteikumu precizē, ka sadalīšanās un bojāšanās apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību. Turklāt likumdevējs Regulas Nr. 1069/2009 8. pantā un turpmākajos pantos izmanto ļoti atšķirīgus formulējumus kā, piemēram, “dzīvnieki, par kuriem pastāv aizdomas, ka tie varētu būt inficēti ar TSE” (8. panta a) punkta i) apakšpunkts), “ar slimībām, ko iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem” (8. panta a) punkta v) apakšpunkts), vai “nepieņemami apdraudot cilvēku vai dzīvnieku veselību” (14. panta d) punkts), kas ļauj secināt, ka Regulas Nr. 1069/2009 10. panta f) punktā par kritēriju izmantojot “vien” apdraudējumu veselībai, netiek izvirzītas vēl kādas citas prasības.

- 19 Regulas Nr. 1069/2009 9. panta g) punktā arī ir precizēts, ka materiāla izmaiņas, kas konstatētas pirmskaušanas un pēckaušanas ekspertīzē, var būt par iemeslu citam iedalījumam kategorijās. Katrā ziņā izskatāmajā lietā attiecīgais apstāklis ir skaidri minēts.
- 20 Izskatāmajā lietā it īpaši nav svarīgi, ka attiecīgais materiāls vairs nav paredzēts cilvēku patēriņam, jo saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 2. panta 1. punktu regulu tāpat piemēro tikai dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, kuri ir izslēgti no cilvēku patēriņa, kā arī produktiem, kuri saskaņā ar uzņēmēja neatgriezenisku lēmumu ir paredzēti citiem mērķiem, nevis cilvēku patēriņam. Tomēr likumdevējs attiecībā uz iedalījumu trešajā kategorijā, t.i., materiālu kategorijā, kas rada vien nelielu risku, ir izveidojis riska grupas un daļēji ņem vērā materiāla derīgumu cilvēku patēriņam vai attiecīgi apdraudējuma cilvēku un dzīvnieku veselībai neesamību (10. panta a), f) un g) punkts). Citiem materiāliem likumdevējs nav izvirzījis prasību veikt īpašu apdraudējuma izvērtējumu, jo, pēc likumdevēja domām, tie rada vien nelielu apdraudējumu (10. panta e) punkts). Pārējiem materiāliem nedrīkst būt novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šo produktu iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem (10. panta b) punkta i) apakšpunkts, c) punkts, d) un h) punkts).
- 21 Ja fakts, ka likumdevējs ir lietojis vienkāršās tagadnes formu (Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a), f) un g) punkts), tiek izmantots kā arguments, ka attiecīgie materiāli var tikt iedalīti trešajā kategorijā tikai tik ilgi, kamēr ir izpildīti tajā paredzētie nosacījumi (t.i., derīgums cilvēku patēriņam un attiecīgi apdraudējuma neesamība cilvēkiem un dzīvniekiem), nav saprotams, kādēļ šādi ierobežojumi netiek attiecināti uz noteiktām citām grupām Regulas Nr. 1069/2009 10. pantā. It īpaši nav saprotams, kā imperfekta formas izmantošana Regulas Nr. 1069/2009 10. panta b) punkta i) apakšpunktā tādā gadījumā sniegtu atšķirīgu rezultātu. Nav skaidrs, kāpēc materiāla gadījumā, kas Regulas Nr. 1069/2009 10. panta b) punkta i) apakšpunktā iedalīts kā cilvēku patēriņam nederīgs un kam pēckaušanas ekspertīzē nav novēroti tādu slimību simptomi, kuras ar šo produktu iespējams pārnest uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, tā vēlāka bojāšanās vai attiecīgi vēlāka sadalīšanās būtu jāaplūko citādi nekā Regulas Nr. 1069/2009 10. panta a) punktā. Galu galā tas acīmredzami nav potenciāli mazāk bīstams materiāls.
- 22 Tomēr pret sākotnējā iedalījuma riska kategorijā vēlāku maiņu sadalīšanās un trūdēšanas dēļ liecina Regulas Nr. 1069/2009 14. panta d) punkts. Saskaņā ar šo noteikumu trešās kategorijas materiālu var pārstrādāt, tostarp, dzīvnieku barībā, izņemot gadījumu, kad trešās kategorijas materiāls ir mainījies sadalīšanās vai bojājumu dēļ, tādējādi ar šo produktu nepieņemami apdraudot cilvēku vai dzīvnieku veselību. No šī noteikuma varētu izdarīt secinājumu, ka katrā ziņā sadalīšanās un bojājumi principā neietekmē materiāla iedalījumu trešajā kategorijā un ierobežojumi ir jāparedz tikai saistībā ar materiāla izmantošanu. Tikai tad, ja sadalīšanās un bojājumi ir sasnieguši jau tādu pakāpi, kad produkts nepieņemami apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, šo materiālu saskaņā ar 14. panta d) punktu principā nevar izmantot, lai ražotu barību un attiecīgi organisko mēslojumu un augsnes ielabotājus. Šajā gadījumā izmantošana saskaņā ar Regulas

Nr. 1069/2009 14. panta d) punktu gan nav iespējama, tomēr vēl atliek iespēja attiecīgo materiālu it īpaši sadedzināt kā atkritumus (Regulas Nr. 1069/2009 14. panta a) punkts), likvidēt vai reģenerēt līdzsadedzināšanas iekārtā, ja attiecīgais materiāls ir atkritumi (Regulas Nr. 1069/2009 14. panta b) punkts), vai arī pēc pārstrādes likvidēt atļautā atkritumu poligonā (Regulas Nr. 1069/2009 14. panta c) punkts).

- 23 Regulas Nr. 1069/2009 14. panta d) punkta noteikums gan varētu attiekties tikai uz materiālu, ko likumdevējs ir iedalījis trešajā kategorijā, skaidri nenorādot, ka tas nedrīkst apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību un attiecīgi tam jābūt derīgam cilvēku patēriņam. Tomēr vismaz acīmredzami nav skaidrs, kāpēc Regulas Nr. 1069/2009 10. panta e) punktā paredzētiem dzīvnieku blakusproduktiem, kas iegūti pārtikā lietojamu produktu ražošanā, tiem satrūdot un sadaloties, būtu piemērojami citi kritēriji kā tas ir sākotnēji cilvēku patēriņam derīgu dzīvnieku liemeņu vai cilvēku patēriņam jau pārstrādātas pārtikas gadījumā.

Par trešo jautājumu

- 24 Saskaņā ar Regulas Nr. 1069/2009 9. panta d) punktu dzīvnieku izcelsmes produkti, kuri deklarēti kā nederīgi lietošanai pārtikā, jo tajos var būt svešķermeņi, ir iedalāmi otrajā kategorijā.
- 25 Tomēr no Komisijas Regulas (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2011 L 54, 1. lpp.), IV pielikuma I nodaļas 4. iedaļas 3. punkta izriet, ka nav tā, ka jebkādu svešķermeņu, piemēram, iepakojuma materiālu vai metāla gabalu, klātbūtne nozīmētu, ka materiāls jau ir jāklasificē kā otrās kategorijas materiāls. Šajā regulējumā drīzāk ir paredzēts, ka uzņēmumiem, kuros pārstrādā trešās kategorijas materiālu, ir jābūt ierīcei, lai pārbaudītu svešķermeņu klātbūtni dzīvnieku izcelsmes blakusproduktos vai atvasinātajos produktos, ja tie pārstrādā materiālu, ko paredzēts izmantot dzīvnieku barošanai. Tādus svešķermeņus aizvāc pirms pārstrādes vai tās laikā. Šāds noteikums bija iekļauts jau Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (OV 2002 L 273, 1. lpp.). Tomēr ierobežojums “paredzēts izmantot dzīvnieku barošanai” liecina par to, ka ne visu izmantošanas mērķu gadījumā svešķermeņu klātbūtnei ir nozīme. Īpaši, ņemot vērā materiāla iespējamo likvidēšanu, to sadedzinot kā atkritumus, vai tā izmantošanu biodīzeldegvielas ražošanai, nav skaidrs, kādā ziņā tie veicina apdraudējuma novēršanu.